

ВСТЪПИТЕЛНО СЛОВО ОТ ЧЛ.-КОР. ПРОФ. Д-Р ИВАН ДУРИДАНОВ

Уважаеми колежки и колеги,

Разрешете ми най-напред да изкажа моята и вашата сърдечна благодарност към ръководството на Великотърновския университет "Св. св. Кирил и Методий" за инициативата и организирането на тази първа национална среща на българските ономасти. На тая среща, както се посочи вече, ще бъдат разгледани основни проблеми от организационен характер, а също така и някои теоретични проблеми в рамките на времето, с което разполагаме. И аз мисля, че тя ще изиграе извънредно важна роля за по-нататъшното развитие на нашата ономастика, тъй като ние тук ще приемем решения, за които по-нататък ще се постареем да бъдат проведени. Известно е на всички, че ономастиката като наука в България започва от изследвания на историци. Това са Марин Дринов, Константин Иречек и някои други, за да се поеме и развие после от акад. Стефан Младенов, след това от акад. проф. Стоян Романски, от акад. проф. Владимир Георгиев и т.н., за да отбележи период на изключителен подем след Девети септември, който бележи начало на новото социално, политическо и икономическо развитие на българския народ. Едва ли е необходимо да изтъквам пред вас в това кратко приветствено слово успехите, постиженията на българската ономастика, на труженниците в областта на ономастиката у нас. Те са познати на всички ни и нека изтъкна, че за този подем заслуги има изключително покойният наш учен и виден езиковед акад. Вл. Георгиев. Нему ние, първите труженници в това поле от моята генерация като проф. Николай Ковачев, проф. Йордан Заимов и т.н., дължим импулса, подтика, насърчението, поощрението за разработката на проблеми на ономастиката, основани на лично събран материал, на по-широк материал, който дава възможност за изводи от най-различен характер. След това, разбира се, в по-нататъшното развитие се включиха и по-млади сили, повечето от тях присъствуват тук, така че българската ономастика се намира в подем, въпреки че не всичко още е направено.

Позволете ми и да изтъкна, че преди години при Катедрата по общо езикознание в Софийския университет имаше кръжок по топонимия, така започнахме; в него участвуваха студенти ентузи-

асти, които събираха материали под мое ръководство и тук присъствуват четирима от тях. Щастлив съм да ги поздравя, че не са загубили интереса си и че по-нататък разработват тези проблеми, а както се вижда, тази форма беше подета в по-широк мащаб и във Великотърновския университет благодарение на нещото ръководство и всестранната дейност на моя колега и приятел от студентските години проф. Никола Ковачев. Също така и него най-сърдечно поздравявам за тези големи успехи, които е постигнал във Великотърновския университет, на които дори Софийският университет, специално Факултетът по славянски филологии, не може да съперничи.

Ние сме се събрали тук да обсъдим редица проблеми, по които можем да постигнем съгласие, да вземем определено решение, и аз се надявам, че тъкмо това ще бъде ползата от тази наша делова среща, защото има все още нерешени редица проблеми. Ако сравним положението си с Югославия, ще видим, че там са постигнали нещо, което у нас липсва. Там издават две поредици, в които участвуват югославски ономасти с по-малки приноси и които представляват един мощен лост за по-нататъшно развитие на ономастиката. Едната е "Ономастика югославика", печатана в Загреб, от която са излезли вече 10 тома, а другата е "Ономастолошки приноси", издавана в Белград със 7 тома приноси на югославски ономасти. Предполагам, че и този въпрос ще бъде поставен тук. Той е извънредно важен, защото не подтиква не само младите, но и по-старите труженици в тая област към интензивна дейност и към по-нататъшно развитие на ономастиката - антропонимия и топонимия.

Липсват ни и други неща. Ето, оказа се, че една от задачите на нашата делова среща ще бъде реализирането на идеята за една национална ономастична конференция. Ние трябва да помислим за подготовката на тази конференция, за нейната проблематика, за нейните мащаби, защото в другите страни се провеждат такива конференции - в Полша, Чехословакия, Югославия, Съветския съюз; следователно на нас ни е необходимо това единение на силите, които засега се осланят само на частната инициатива, т.е. всеки се свързва с тези, с които намери за добре. Ние имаме един общ форум. Този национален форум на българската ономастика ни е необходим.

Обещах да бъда кратък. Мисля, че мога да завърша и да ви призова за активно участие по програмата, която вече ви е представена.